

צריכין לשים על לב מאד ולהבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק. שעיקר הסתלקותו הוא מפני הרעה מפני תוקף הדין שהיה בעולם, עד שלא היה יכול לבטל הדין בשום ביטול ברצוא ושוב וכו', רק הכרח לבטל עצמו בביטול כזה עד שישתלק לגמרי. ואז הכל תלוי בהדור שנשארו אחריו, שצריכין לשום על לב מאד הסתלקות הצדיק ולהתעורר בתשובה שלמה על ידי זה. ואז זוכין להמשיך אור מהרשימו של הצדיק שנשאר ממנו. כי כל צדיק וצדיק כשנסתלק בוודאי משאיר בעולם איזה רשימה טובה על ידי תורתו ומעשיו הטובים. ואז עיקר ההמתקה על ידי הדור יתום שנשארו אחריו, שכשמתעוררים בתשובה אזי ממשכין אור גדול מהרשימו שלו, שעל ידי זה נמתקין ונתבטלין כל הדינים שבעולם. כי מחמת שהצדיק נסתלק למעלה והוא עכשיו בתכלית הביטול, על כן נמשך משם בכל פעם אור גדול ונפלא להרשימו שלו שנשאר בזה העולם. אבל צריכין על כל פנים איזה אתערותא דלתתא על ידי מעשי הדור הטובים להמשיך על ידי זה אור הרשימו הקדושה שלו, כי על ידי מעשיהם הטובים אף על פי שהם בבחינת קטנות ואין להם כוח לקבל השגת התורה להמתיק דינים, אף על פי כן בכח הצדיק שנסתלק, יכולים על ידי מעשיהם הטובים להמשיך אור גדול ונפלא מהרשימו שלו המאירה עתה באור גדול ונורא, מחמת שהצדיק הוא בתכלית הביטול בשלמות. אבל אז בימי דור המבול לא זכו להתעורר לתשובה, על כן גבר הדין עד שבא המבול שנעשה ממימי הדעת בחינת מבול וכו' (לקוטי הלכות - הלכות תפילת ערבית - הלכה ד, סימן כ).

סיפור (כוכבי אור - ראשית דבר על אותות ומופתים, א-ב)

בטשעהרין ועסק במשא ומתן כל ימיו, ופעם אחת התווכח עם איזה איש, אם אדמו"ר זצ"ל יודע כל המחשבות של העומדים לפניו, וזה האיש הוכיח לו שאדמו"ר זצ"ל יודע גם זאת. והנה באותו זמן היה לגיסו ר' צבי הני"ל דחקות גדול בפרנסתו, והיה צר לו מאד מאד מחמת זה עד שנשכח אצלו להזכיר את אדמו"ר זצ"ל שיתפלל בעדו. אחר כך בסמוך בא אדמו"ר זצ"ל לטשעהרין כאשר היה אז דרכו בקודש לנסע לשם שני פעמים בשנה (כמובא בחיי מוהר"ן בספור מקום ישיבתו ונסיעותיו - אות כ"ד). ומיד בבואו לשם נכנסו אליו אנשי שלומנו לקבל פניו הקדושים, וגם גיסו ר' צבי הני"ל היה בתוך הבאים. ואדמו"ר זצ"ל דבר עמם דבריו הערבים והנעימים למשוך את לבם לעבודתו יתברך שמו, ודבר עמם שיחה נפלאה עד שנתעורר מאד לב כל השומעים מזה וגיסו הני"ל המתין וחיכה עד שנפסקה השיחה, והלכו מאתו, ונשאר הוא לבדו, ורצה לילך אל הדלת לסגרה בפנים, וללחש לאדמו"ר זצ"ל בענין הפרנסה כני"ל. והנה דרכו של ר' צבי הני"ל היה לישיב תמיד רעיונותיו על כל תנועה ותנועה שהצריך לעשות ועל כן גם עכשיו מיד כשהכין פעמי רגליו ללכת אל הדלת כני"ל, נתבייש מאד בעיני עצמו, כי יתיישב בדעתו איזה פנים יהיה לי בפני אדמו"ר להזכיר אותו על פרנסה. אחרי שזה סמוך בזה השעה דבר עמו שיחה נפלאה מגודל השטות והשיגעון של כל הבלי ועסקי עולם הזה. ודמה בדעתו שבוודאי יוכיח אותו אדמו"ר על זה, ויאמר לו הייתכן לאטם אוזנו כל כך ולבו מיראת ה', עד שגם אחר שיחה כזו אין לך מה ללחש ולהזכיר אותי רק על עסקי פרנסה. ומחמת המחשבה הזאת נשאר עומד על מקומו ולא הלך עוד אל הדלת לסגרה כני"ל. והתחיל לחשב שנית ברעיונותיו אולי באמת אדמו"ר יודע גם את מחשבתי

נח איש צדיק ... (בראשית ו, ט)
 עיקר הפגם של הדורות שקודם מתן תורה היה גם כן רק על ידי זה שחלקו על הצדיקים שבדורותיהם, כגון נח ומתושלח וכו', כי אז באותן הדורות היה כל הלמוד רק בעל פה שהיו לומדין הצדיקים בבית מדרשהם, כמו שאמרו רז"ל: בבית מדרשו של שם ועבר; אבל רב העולם חלקו עליהם ולא רצו לשמע להם ולהתבטל אליהם בשלמות, עד שמחמת זה הפכו דברי אלקים חיים, וכל הלמודים הקדושים נעשו אצלם סם מוות, בבחינת "ופשעים יכשלו בס". אך מי שנגע יראת ה' בלבו, היה מקבל גם אז דרכים ישרים מצדיקים אמתיים להתקרב אליו יתברך (לקוטי הלכות - הלכות ראשית הגז - הלכה ה, סימן טו מתוך אוצר היראה - מחלוקת, אות מ').

עשה לך תיבת עצי גפר ... (בראשית ו, יד)
 וזה בחינת תיבת נח ותיבת משה שהלכו על פני המים. כי התיבות של נח ומשה, נמשכו מתיבות ואותיות הדבורים של התורה. כי עיקר מימי המבול נמשכו מחמת שחטאו נגד ה' יתברך ופגמו בברית, עד שלא יכלו אותיות התורה להתצמצם בזה העולם ולקיים העולם, כי גם בימי נח קדם מתן תורה היה עיקר קיום העולם על ידי אותיות התורה שקדמה לעולם, ובה ברא העולם כידוע. וגם כבר נצטוונו בשבע מצוות, ובהם היה תלוי קיום העולם אז, והם עברו עליהם. ועל ידי זה לא היו אותיות התורה יכולים לצמצם מימי הים והתהום, ומשם נמשך שנתחו כל מעינות תהום רבה עד שבא המבול. ונח שהיה צדיק ניצול על ידי התיבה שנמשכה מתיבות ודבורים ממש, היינו על ידי אותיות ותיבות התורה שזכה לקיים, על ידי זה זכה לכנס בתיבה, ועל ידי זה היה כוח בהתיבה לילך על פני המים, ועל ידי זה ניצול הוא וזרעו וכו' ונתקיים העולם. וזהו גם כן בחינת תיבת משה, שניצול בתיבה על פני המים, מחמת שהיה עתיד לקבל את התורה שהם מצמצמין את מימי הים הגדול... רק נח לא זכה על ידי התיבה שהם בחינת אותיות התורה, כי אם להציל את עצמו וזרעו לקיום העולם, אבל משה הציל את כל ישראל, ומסר אותיות ותיבות התורה לכל ישראל לדורות עולם... (לקוטי הלכות - הלכות נשיאת כפים - הלכה ה, סימן ט).

ויהי לשבעת הימים ומי המבול ... (בראשית ז, ו)
 ודרשו רבותינו ז"ל שתלה להם שבעת ימי אבולו של מתושלח הצדיק. כי מבאר בהתורה סי"ה (לקוטי מוהר"ן חלק א') בתחילתו בענין בעל השדה שעוסק בתיקון השדה שהוא תקוני הנשמות וכו', שזה הבעל השדה צריך להיות גדול במעלה מאד מאד, וצריך לסבול כמה צרות ויסורי חס ושלום רחמנא לצלן. ויש לפעמים שהוא צריך להסתלק בשביל זה וכו', כי לפעמים הדין גובר כל כך עד שאין מועיל להמתיק הדין על ידי שום ביטול כי אם על ידי הסתלקות הצדיק לגמרי חס ושלום. ואז צריכין העולם להתעורר מאד בתשובה ולהסתכל על עצמן היטב היכן הם בעולם מה שגרמו בעוונותיהם עד שנסתלק הצדיק בשבילם. וזה בחינת שצעק הנביא הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק וכו'. כי אז כשחס ושלום נסתלק הצדיק,

עצות

יש שני בני-אדם שישנים את ימיהם, ויש שנפלו לבחינת שינה על-ידי תאוות ומעשים רעים, ויש שהם אנשים כשרים ויפים, רק שנפילתם על-ידי אכילה, כי לפעמים כשאוכל אדם מאכל שלא נתברר עדיין למאכל אדם, על-ידי זה נופל מחו לבחינת שינה. כי כשאוכל בקדשה ובטהרה, אזי מאיר פניו, היינו שכלו, על-ידי אכילתו, אבל כשאין אכילתו בקדשה, אזי המאכל מביא רע אל הלב ועל-ידי זה אובד את פניו ונופל לבחינת שינה, ואפילו שנדמה להעולם שהוא עובד ה' ועוסק בתורה ובתפילה, אף-על-פי-כן הוא בבחינת שינה, כי כל עבודתו נשאר למטה ואין להי' יתברך נחת ממנו, וצריך לעוררו משנתו, ואי אפשר לעוררו כי-אם כשמתעורר תחילה קצת מעצמו. והתעוררות השינה, שלא יבלה ימיו חס ושלום בשינה, זוכין על-ידי ספורי-מעשיות של הצדיקי-אמת. אשרי הזוכה לבוא לצדיק כזה שיוכל לעוררו משנתו שלא יישן את ימיו, חס ושלום.

תפילה

... אנה ה', אשר אין שינה ותנומה לפניך, כמו שכתוב: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ואתה מעורר ישנים ומקיץ נרדמים, מחיה מתים ורופא חולים, פוקח עורים וזוקף כפופים, משיח אלמים ומתיר אסורים. אנה ברחמיך הרבים, עוררני נא הקיצני נא הקימני נא ברחמיך הרבים, "פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני. צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי ושיציאני. ראה עני ועמלי ושא לכל חטאתי. ראה איבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני. שמרה נפשי והצילני ושא אבוש כי חסיתי בך". עורני וחנני מעתה שאזכה להתעורר משנתי הגדולה, אשר גברה עלי על-ידי מעשי הרעים, וגם על-ידי תאוות אכילה ושתייה. עזרני להתעורר בהתעוררות גדול ולשוב אליך באמת לאמתו בזריזות גדול. והצילני מעתה מכל מיני חטאים ועוונות ופשעים, והיה עמדי תמיד, ושמרני והצילני מפגם תאוות אכילה ושתייה, ואזכה שתהיה אכילתי ושתייתי תמיד בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום תאוות הגוף כלל. ותהיה אכילתי ושתייתי תמיד מאכל שנתברר למאכל אדם, ותגן בעדי ותשמרני ותצילני שלא יבא לתוך פי שום מאכל ומשקה שלא נתברר עדיין למאכל אדם, אשר יכולין לאבד חס ושלום את הפנים דקדשה על-ידי מאכלים הללו, ולפול לתוך שינה חס ושלום. רק אזכה לאכל בקדשה גדולה מאכלים שנתבררו, מאכלים שהם בקדשת לחם הפנים, שאזכה על ידם ללב טוב ללב שמח ולפנים דקדשה, ותצילני ממאכלים המביאין רע אל הלב...

כאשר הוכיח לי האיש הנ"ל, אם כן הוא יודע ברור שאחר כל שיחתו נאטם לבבי עדיין עד שאין לי מה להזכירו רק בעניין פרנסה, ומה שהפסקתי מזה הוא מחמת שאני מתבייש מאתו לבל יוכיח אותי, ואני עושה עצמי כירא וחרד וגונב דעתו חס ושלום, אם כן הדבר מנגה ביותר. ומיד בחשבו את כל הדברים האלה, ענה אדמו"ר זצ"ל ואמר לו בזה הלשון: לך כבר דאגתי, אחיך משה יהיה עני מרוד, חיים שלך - עליו רחמנות גדולה לא יהיה לו קמח על שבת. וכן נתקיים בשלושתם כל ימי חייהם מִכֵּן ממש כדברי רבנו ז"ל (ושמעתי זאת מפי בנו רבי יעקב ששמע זאת כמה פעמים מפי אביו בעצמו).

שיחות

נ"ר ישראל אודסר זצ"ל מדבר על עניין הפתק הפלא שקיבל מאדמו"ר הקדוש, זיע"א

... יש בברסלב שהם אומרים על הפתק מה שאומרים, אני לא רוצה להגיד, אבל הם אומרים ככה. ישנו רב מפרסם מאד בברסלב, אבל הוא שקרן. הוא רצה לבטל את הפתק בשביל גאווה. אני מכיר אותו טוב, אם אני אומר שקרן אני לא אומר סתם. אני חס-ושלום לא אגיד על שום בר-ישראל, בפרט על אנשי שלומנו דבורים כאלו. אבל הוא פוחד שהכבוד שלו יפגע, אז הוא חושב: "מה זה, ישראל בער קיבל מכתב מרבינו, ואיפה אני, אני יש לי שם ופרסום כזה", אז הוא אומר ששמשהו נתן את זה בתוך הספר (צוחק) ...

על-כל-פנים מי שמקבל - מקבל; מי שלא רוצה לקבל - לא יקבל. לא מכריחים. אני מצאתי את זה בנסים כאלה, בהשגחה פרטית, וראיתי מה שראיתי. ברוך ה', אני נצלתי מהפרסום והכבוד, לא נכנס בי איזה התפארות, איזה גדלות, אני הייתי שפל בתכלית השפלות, זה רק רבינו הקדוש, הוא יכול לעשות שפלות כזה. רבינו הקדוש מנקה אותנו מכל מיני גאווה, מכל מיני תאוות, והוא יתקן אותנו, יתקן כל העולם. ככה הוא אמר. אהה! רבי כזה, רבי כזה...

אני יודע, אתה לא יודע, אבל אני יודע האמת שחס-ושלום אני לא חשוד לשקר, מה יהיה לי מזה? חס-ושלום אין מה לחשב על זה. אני לא אגיד דבר שאינו, שקר אני שונא ולא יכול לסבול הריח שלו. לא המצאתי מלבי ומחי הפתקא, לא חשבתי על זה, זה היה מאת ה' מן השמים. הפתק אמת כמו שהתורה אמת, כמו שהי' יתברך אמת! אמת רק אמת! בלי שום שקר! אסור לזלזל בזה. להאמין, לא לזלזל, להאמין! כולם, כל העולם רחוקים מזה. אני לא אסכים לזלזל בזה. להזהר לזלזל בזה. העולם מזלזלים בזה, הם לא רוצים לקבל. גייע הזמן שכולם יראו האמת. צריכים אמונה באמת.

רבינו הקדוש גילה מי הוא, הוא נֶחֱמָן נְחֵמָן נְחָמָן מאומן, הוא הרבי של כל ישראל. הוא יתקן כל העולם, יתקן כולם. אבל אף-על-פי-כן צריכים לשמר עצמו, כי אפילו בהתקוונים יש גם-כן חלוקים, העולם לא הפקר, לעשות חס-ושלום מה שרוצה ואחר-כך ירצה כבוד ופרסום?

וזה נס שהי' יתברך סיבב שהרב משה פיינשטיין נתן הסכמתו. בלי זה היו מחריבים אותו, כן. עכשיו שיש הסכמה, הם מתרגזים והם אומרים מה שאומרים, אבל לא באפן כזה - להשמיד. בא הרב פיינשטיין ונתן המלצה, וזה עניין גדול, זה "גמרתי ואגמר"! הם אומרים מה שאומרים אבל לא כל-כך ברעש ובתקיפות, רק בחלישות. מה, איך אפשר לצעק? הרב פיינשטיין נתן הסכמה! אם לא זה לא היה לנו כלום! הם עמדו עלינו בכל מיני תחבולות להשמיד אותנו, למחוק אותנו, "מה זה, פתק, מה זה!"

על-כל-פנים הוא צועק הרב פיינשטיין, אבל מי שומע לו... רב משה פיינשטיין הוא כבר היה בדרכו, הוא היה ליטאי, אני לא הכרתי אותו והוא לא הכיר אותי, רק נתנו להבן שלו המכתב, אז הוא בא להאבא שלו והראה לו את המכתב. אז האבא, רב משה פיינשטיין, אמר לו: "זה.. אל תצחק מזה! זה פלא, פלא גדול!" ואז רב משה פיינשטיין הוא רצה לראות את הפתק המקורי והאיש הזה שמצא אותו.

הפתק מזכיר אותנו שיש גואל, שיש משיח. אבל היהודים שלא מאמינים הם לא רוצים לקבל הגאולה. אבל רואים עכשיו שהגיע ימות המשיח. זה רק התחלה, יבואו ויבואו ויבואו ויבואו, אנחנו יהודים, התורה יעלה ויעלה ויעלה, כולם יעסקו רק בתורה של רבי נחמן - 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי תפלות', 'לקוטי הלכות'.

נו, אולי יהיה ביאת המשיח השנה? (צוחק) ... (המשך יבוא)

RABBI MOSES FEINSTEIN
455 F. D. R. DRIVE
New York, N. Y. 10002

ORegion 7-1222

משה פיינשטיין
ר"ם חטאת ירושלים
כנוני יאק

נ"ה

לכבוד אחינו בני ישראל, כנראה שלום וברכה וכו"ס.
באתי בזה להמליץ על הגאון ר' ישראל דוב אודסר שליט"א, שבא לכאן מארצנו הקדושה, ופגשתי עמו לפני חג הפסח, וראיתי פתק סודי שיש לו, דבר נפלא מאד.
הוא איש חשוב מאד, ויש לו ידיעות גדולות בחכמת הקבלה, וכדי לקבלו בכבוד הראוי, ולתומכו כפי שאפשר, בפרט ברצונו להדפיס מספרי האדמו"ר רבינו נחמן מברסלב זצ"ל, וכל אלו שיעזרו, יתברכו בכל הברכות.
ועל זה באנו על החתום לכבוד חזרתו, ב"ו אייר שפ"ח.

משה פיינשטיין

I am writing on behalf of a most unusual individual, Rabbi Yisroel Dov Odesser shlita, from Israel. This individual has a uoan in Torah. I had the pleasure of recently meeting with him and was inspired by a secret document which he possesses. Rabbi Odesser is soliciting funds to enable him to print Rabbi Nachman's seforim, and it is a great mitzvah to assist him in this endeavor. Hashem will reward all those that so assist him.

M. Feinstein

Rabbi Moshe Feinstein

המלצת הרב משה פיינשטיין זצ"ל

לכבוד אחינו בני ישראל, בברכת שלום וברכה...
באתי בזה להמליץ על הגאון ר' ישראל דוב אודסר שליט"א, שבא לכאן מארצנו הקדושה, ופגשתי עמו לפני חג הפסח, וראיתי פתק סודי שיש לו, דבר נפלא מאד.
הוא איש חשוב מאד, ויש לו ידיעות גדולות בחכמת הקבלה, וכדי לקבלו בכבוד הראוי, ולתומכו כפי שאפשר, בפרט ברצונו להדפיס מספרי האדמו"ר רבינו נחמן מברסלב זצ"ל, וכל אלו שיעזרו, יתברכו בכל הברכות ...